

גיליון חודש תמוז התשס"ח - 12

נשליחו!

העיתון לבני השלוחים בארץ הקודש

כפר גלים - כפר הנוער
קריית "גן ישראל"
השלוחים הצעירים
התשס"ח

כשרות בשליחות

על ההתמודדות במאכלים
בעולם החיצוני
מכתבים מקריית איילון • עמ' 4

הת' יוני הר צבי
בשיחה מרתקת
סיפור בהמשכים • עמ' 3

הערט זיך איין קינדערלאך... דבר המשפיע

חיילים יקרים, שלום לכם!

עומדים אנו לאחר צום שבעה עשר בתמוז, והתחילה תקופת "שלושת השבועות". זמן זה מזכיר לכל אחד מאתנו שנמצאים אנחנו בתוך גלות מרה וחשוכה.

כולנו יודעים איך שהרבי תובע מכולם שנעשה כל מה שיכולים לעשות כדי להביא את המשיח במהרה.

הרבי אמר הרבה הרבה פעמים שצריכים לתבוע ולצעוק להקב"ה ש"אנו רוצים משיח עכשיו".

וכחיילים בצבאות ה' זה קשור במיוחד אלינו, כידוע שההמנון של צבאות ה' הוא - "אנו רוצים משיח עכשיו!".

אם-כן, מחובתנו לתבוע ולצעוק להקב"ה שיביא את המשיח תיכף נאו. נעשה כל שביכולתנו לגרום לביאתו על-ידי הוספה בלימוד התורה, השתדלות מוגברת לקיום מצוות רבות ככל היותר, ובעיקר על-ידי הוספה באהבת ישראל ובגמילות חסדים.

הסיבה שנחרב בית המקדש הייתה שנאת חנם. אם-כן, על ידי אהבת ישראל נקרב ונזרז את הגאולה.

ויהי רצון שעל-ידי כל הפעולות הטובות שכולנו עושים כדי להביא את הגאולה, יבוא המשיח עוד בימים אלו תשעה באב ייהפך לחג גדול, בבית המקדש השלישי בקרוב ממש.

תוכן

- הערט זיך איין קינדערלאך 2
- רשות הדיבור 3
- מכתבים מקריית איילון 4
- השד"רים הצעירים 6

חסידיים איין משפחה

מזל טוב
מזל טוב
מזל טוב!

מערכת "השלוחים הצעירים" מאחלת לחיילים היקרים שיחי' מזל טוב לרגל יום הולדתם. שיזכו לעשות נחת רוח לרבי, למוריהם והוריהם, באריכות ימים ושנים טובות, אמן.

מנחם מנדל הלפרין - כ"ז תמוז.

מענדל'ע כהן - כ"ד תמוז.

מענדי ליפסקר - י' תמוז.

ברכת ברוכים הבאים שלוחה
להת' **יוני הר-צבי** שי'
ולהת' **פולע ברוד** שי'
השבים מבית חיינו - 770.

יוצא-לאור על-ידי צעירי אגודת חב"ד
באה"ק - "השלוחים הצעירים".

משתתפים: מ. הרשקוביץ, ר. ברוד,
נדב ק., דוד ב., ישראל ב.

עיצוב: אלי ויסברג

הכתובת שלנו: צאגו"ח - כפר חב"ד ת.ד.

14, מיקוד 72915. פקס: 0722770111

עבור "השלוחים הצעירים".

רשות הדיבור

[דמויות מתראיינות לשליחון]

עם הת' יוני הר צבי

א ווארט פון יינה

יוני הר צבי חזר זה עתה מהרבי והוא גדוש בתוכן חסידי רענן ומחיה • עם זאת, הוא עדיין זוכר את ה"חזנות האלקטרונית" ורגעים מרגשים מהקעמפ • ראיון מזווית אישית

לחיים, יוני!

לחיים ולברכה.

כשמדברים איתך, אי אפשר שלא להיזכר ב"חזן האלקטרוני"... ספר על זה מהזווית שלך.

אומר לך משהו ששמעתי מראש הישיבה שלנו במגדל העמק, הרב גולדברג. בשבת שלאחרי ג' תמוז הוא דיבר על כך שקיימת בעיה, היום כשחוזרים מביקור אצל הרבי ושואלים "איך היה?" אין מה לספר. פעם, היו רואים את הרבי וממילא יכולים לספר מה הרבי עשה בבוקר ומה הוא התוועד בשבת וכולי וכולי. היום, כל מה שיש לספר זה כיצד הרגשתי שנכנסתי ב-770 וכד', בעצם זה רק לספר על עצמי.

נו, ובכל זאת?

אספר לך מה ששמעתי בהתוועדות מר' יואל כהן. הוא התוועד בשבת שלפני ג' תמוז ובין הדברים הוא אמר בסגנון כזה:

"פעם היו טיפשים, היו רואים את הרבי בהתוועדויות וכו' וכו' ובכ"ז היו מנגנים "צמאה לך נפשי... בארץ ציה ועייף בלי מים"! בשיא ההתעוררות והדביקות. למרות שהיו להם את כל הגילויים וכו'. אבל היום כשאנחנו נמצאים במצב שלא רואים את הרבי באמת צריך לנגן מעומק הלב "צמאה לך נפשי... בארץ ציה ועייף בלי מים".

אבל בכל זאת צריכים אנו לדעת שלמרות שאנו נמצאים במצב שחוק שכזה, ואדרבא, דווקא בגלל זה, הרבי נתן ונותן לנו את הכוחות להתמודד, להאיר את העולם ולהביאו לקראת הגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ממש.

יפה מאוד. לסיים, אפשר לדעת באיזה תפקיד תהיה השנה בקעמפ?

הממממ... זה עדיין צריך להישמר בסוד.. חכו ותראו.

תודה רבה, ובהצלחה רבה, להתראות בקעמפ.

תודה לכם, היה כיף להיזכר, אני מחכה להיפגש עם כולם בקעמפ הבא. להתראות!

איך הייתה ההרגשה כשזלמן ולף ניסה לתקן אותך ודפק על בטןך?...

אוי (צוחק...) זה לא היה מתוכנן... וחוקן מזה שעמדתי לפרוץ בצחוק, הרגשתי גם כאילו הבטן עומדת להתפוצץ מעוצמת החבטות...

את האמת, יוני, התרגשת פעם בקעמפ?

בפעילות הגדודים, הצגתי בתור מפקד הבסיס שמכובד להדליק חנוכיה שהחברה מחב"ד הביאו כדי לשמח את החיילים. ניסיתי (מעט בהצלחה, אם יותר לי) "להיכנס" לדמות. ופשוט התרגשתי. הרגשתי באמת כאילו אני אדם שלא שומר תורה ומצוות ופתאום באים בחורים חב"דניקים ומשמחים אותנו ומזכים אותנו במצוות. הרגשתי את העוצמה שבדבר. את העוצמה שהרבי הכניס בנו כדי "להאיר" כפשוטו את העולם! ובפרט לשלוחים שפועלים ועסוקים כל השנה רק בעניינים הללו.

טוב, לעניינים רציניים באמת. חזרת עכשיו משהייה אצל הרבי לרגל ג' תמוז, מה יש לך לספר

מנתבים מקריית איילון

[מבן השליח לבן דודו]

פרק ד' | ס. הרשקוביץ

דור הכניס את ידו לכיסו בתנועה ספונטנית, והוציא משם מסטיק. הוא הכניס אותו לפה ספונטנית והגיש לעברי את החפיסה "תתכבד!" אמר בנדיבות.

היססתי. "אממ... קודם כל, נראה לי שאין למסטיקים האלו הכשר..."

דור נעלב. "מה פתאום! הנה תראה..." הוא סובב את החפיסה והראה לי את החותמת תוך כדי שהוא מקריא בקול "כשר בהשגחת הרבנות הראשית לישראל! הנה, מה יכול להיות יותר כשר מזה?"

"לא, זה לא מספיק כשר... אנחנו צריכים בד"ץ!" חיפשתי מסביבי להדגים לו מה זה בד"ץ. עמד שם בקבוק מים מינרלים. הנה "כשר למהדרין בהשגחת הבד"ץ... ירושלים".

"נו, אז קל וחומר!" התנצה איתי דור. "עם בד"ץ של עיר אחת, זה טוב, אז בטח שבטח הרבנות הראשית של כל ארץ ישראל!" לא ידעתי בדיוק איך להסביר לו את ההבדל. למרבה ההשגחה פרטית, עבר אבא שלי בדיוק בפרוזדור ושמע את הדיון. הוא נכנס פנימה בשקט, ואמר:

"קודם כל, ברלה צודק. לא מספיקה כשרות רגילה. צריך לחפש שתהיה כשרות למהדרין" ותמיד כדאי שזו תהיה חותמת מוכרת של ועד כשרות גדול ומפורסם".

"אבל מה כבר יכול להיות לא כשר בכזה מסטיק קטן?" התעקש דור. את ה"מסטיק הקטן" הוא כבר שם מזמן בפח האשפה, יחד עם שאר החפיסה ששכנה לפני כן

שוב שלום לך בנצי, בנדודי היקר.

מה התכניות שלך לבין הזמנים? אני הולך כמובן לקעמפ של השלוחים הצעירים. אבל אתה שלא יכול להשתתף בקעמפ הזה, לאן תלך? תענה לי בבקשה במכתב הבא.

עכשיו אני אספר לך משהו שקרה לי אתמול.

אני יושב בבית וגוזר בריסטולים בשביל הקייטנה שבית חב"ד מארגן כאן לילדי קרית איילון. ה'חופש' שלהם מתחיל כבר בחודש תמוז, ובית חב"ד מפעיל שתי קייטנות כבר בחודש הזה, אחת לבנים ואחת לבנות. אחותי הגדולה היא המרכזת של הקייטנה של הבנות, ובזמן שנשאר לי אחרי הלימודים אני שמח לעזור לה במה שאני יכול.

בקיצור, אני יושב וגוזר ופתאום שומע דפיקות בדלת. הנחתי את הבריסטול באמצע הגזירה וניגשתי לדלת. דור עמד שם. אתה בודאי זוכר שסיפרתי לך עליו, בן השכנים שאני מקרב אותו לאט לאט...

- "אפשר להיכנס?"

- "בודאי!" חייכתי אליו והזמנתי אותו להיכנס לחדר שלי.

"הי! מה אתה עושה?" ניצתה סקרנותו למראה הבריסטולים הירוקים הגזורים. הסברתי לו והוא שמח להצטרף. ככה ישבנו שנינו יחדיו וגזרנו מגזרות בבריסטולים.

בחדר התנגנו ניגונים שקטים, ואנחנו עבדנו בקצב, פטפטנו על הא ועל דא. ואז

ב"ה

מענדי שלום,

בפעם האחרונה שהתקשרת לאחל לי 'גוט שבת' ויצא לנו לדבר על הקעמפ הקרב ובא, רציתי מאוד לענות לך על הרבה שאלות ששאלת אבל לא יכולתי כי לא מרשים לי. האמת בגלל שפשוט לא ידעתי הרבה...

אחרי שסיימתי את השיחה איתך החלטתי לעשות מעשה נועז. וכך באישון לילה התגנבתי למשרדי הקעמפ והתחלתי לחפש את תוכניות הקעמפ לשנה הקרובה, היה שם המון חומר משנים קודמות, צחקתי כשראיתי תמונה שלך יושב עם המפקד שלך על הגמל, היית נראה שם ממש צוציק והמפקד שלך ללא חתימת זקן.

הרבה זמן עבר כך ונהייתי מכל רגע, נזכרתי בכל החוויות המיוחדות שעברנו ביחד והצטערתי על זה שאתה לא יושב איתי עכשיו ונהנה גם, אבל אז נזכרתי שיש לי משימה וחבל על הזמן, המשכתי את החיפושים ומה מאוד שמחתי כשגיליתי קלסר עם קרס מונח על אחד המדפים שכתיבת גדול מעטר את כריכתו.

"קעמפ צעירי השלוחים תשס"ח."

בזריזות לקחתי לידי את הקלסר הכבד, היו שם המוני דפים מכל מיני סוגים, מסתבר שהמון חברות ואתרים רוצים שנבוא אליהם, מעניין.

פתחתי את העמוד הראשון, היה שם מסמך רשמי עם הסמל של הקעמפ: "פרוטוקול מאסיפת היערכות לקיץ תשס"ח". זה בדיוק זה מה שאני מחפש, בהמשך הדף היה רשום כך:

"בערב זה מתאספים אנו יחד להתכונן לקיץ הקרוב, ברוך השם בשנתיים האחרונות היה לנו הצלחה למעלה מדרך הטבע והקעמפ של השלוחים היה הקעמפ הכי טוב בעולם!"

השנה, בפעם השלישית נקיים שוב את מחנה הקיץ הטוב ביותר בעולם לחיילים הטובים ביותר בעולם!..."

הנואם היה איש צוות ותיק, אני מנוע מלהזכיר את שמו... כשקראתי את המילים האלו ממש התרגשתי ואתה יודע טוב מאוד למה, אני הרי הייתי שותף פעיל בשנתיים האלו ואני יודע הנואם ממש לא הגזים בזה שאמר.

בהמשך המסמך היו רשומים כל מיני תקציבים, קשה לי להעתיק את כל המספרים במדויק אבל בהשוואה לשנים קודמות נראה שהשנה יש ברכה מיוחדת, המון כסף הם משקיעים בכל דבר ובכל פעילות.

הפכתי עמוד. כאן רשום תוכן הדברים שאמר... הוא בחור צעיר שמצטרף אלינו השנה, שמעתי שכל הקעמפים רצו אותו אבל הוא העדיף לבוא דווקא אלינו, היה כתוב שם כך:

"ברוך השם הכל מתקדם על הצד הטוב ביותר, קיבלנו שטח שכמותו לא ראו עוד אף פעם במחנות הקיץ בישראל ואולי אפילו בעולם כולו, השטח כולל חדרים ממוזגים ומפוארים, מגרשי ספורט לרוב, אולם ספורט ממוזג, משטחי דשא ענקיים, פינות חמד מוצלות, בריכת שחיה, חוף ים שקט וההפתעה הגדולה היא..."

בשיא המתח שמעתי את דלת המשרד נפתחת ובפתח ראיתי את... הוא היה נראה קצת כעוס על הפלישה שלי, הסברתי לו שלא יכולתי להתאפק ורציתי לשחרר קצת מידע על הקיץ הקרוב, לאחר דין ודברים ארוך ומייגע קיבלתי ממנו אישור לכתוב לך את מה שכתוב עד כאן. אני מקווה מאוד שבקיץ, כשנתראה שוב יחד אוכל להמשיך לספר לך על ההפתעות הגדולות של -

"הקעמפ הטוב ביותר בעולם לחיילים הטובים ביותר בעולם".

להתראות בקיץ
א. צוות

השד"רים הצעירים

סיפור על רקע היסטורי

מאת: מ. הרשקוביץ

תקציר הפרק הקודם:

ילדי הקעמפ הנמלטים מאימת המלחמה, מוצאים מנוחת לילה באכסניית גריגורי בכפר בילקורי.

פרק ו"א - קידוש השם

המשקיפה לנוף המרהיב, הייתה מלאה בתשבחות לזנדל.

"לדעתי", פתח שאול יצחק, "זו ממש התגשמות הייעוד שיקויים לעתיד לבוא "ועמדו זרים ורעו צאנכם!" הנה גריגורי הגוי העשיר, יחד עם כל צוות משרתיו, עומדים ומשרתים אותנו! והכל בזכות זנדל, שגריגורי בטוח משום מה שהוא הגולם מפראג..."

זנדל חיך. החיוך היה חיוור משהו, ומי שהיה מתבונן בפניו של זנדל מקרוב היה רואה בקלות גם את העיגולים השחורים שסביב עיניו, תוצאה ישירה של לילות ללא שינה. חדי העין שבין הילדים גם הבחינו בכך שהוא הרזה בשבוע האחרון, גם תאבנו עזב אותו מרוב דאגה לילדים בכל עת ובכל שעה.

כלפי חוץ שמר זנדל על ארשת פנים שמחה, וחייך לכל אחד. אך לא היה לו לא יום ולא לילה. הצוות הצעיר והחסידי - עם כל הכבוד - לא ידע כיצד להתמודד עם מצב החירום הזה. על כתפיו הרחבות של זנדל, כמבוגר היחיד, נפלה כל האחריות לגורל הילדים ולשלומם. זו גם הסיבה שהוא התעקש להישאר באכסניה זו כל זמן שלא נמצא מקום ודאי אחר.

כעת, הוא דיבר וכולם הקשיבו. "שלחתי בראשית השבוע מכתב לחסידי הרבי בקהילת גרוסנא, הנמצאת כחמישים פרסאות צפונה, לברר האם יש מקום איתם עבורנו. עד שלא תגיע תשובה - אנחנו נשארים פה".

...

היה זה יום שני, לאחר שבת מרוממת שחלפה

גריגורי התהלך מצד לצד באכסניה, זועם.

כבר שבוע שהילדים שורצים באכסניה המרווחת שלו, ועושים בה כבתוך שלהם! חדר האורחים המרווח הפך לאולם תפילות קבוע, והמבוגרים ששומרים על הילדים האלו מתנדנדים שם שלוש פעמים ביום, בבוקר עם קוביות שחורות על הראש והיד.

המרפסת הגדולה שבימים כתיקונם היו אצילים ופריצים מסבים בה אל מול השקיעה בים השחור, ולוגמים ממיטב משקאות מטבחו של גריגורי - הפכה כעת לרחבת מסדרים שבה התכנסו הילדים פעמיים בבוקר וצעקו פסוקי תפילה ואמונה.

בכל פעם שהוא ניסה לרמוז משהו למדריכים בקשר לתשלום, היו הללו מעמידים פני תם ושולחים אותו לדבר עם זנדל. זנדל היה מגיע מהמטבח המרווח של האכסניה עליו הוא השתלט ובו הוא מבשל ארוחות כשרות למהדרין לילדים, מניח יד רחבה על שכמו, ומביט לתוך עיניו.

ליותר מזה גריגורי לא היה זקוק. הוא היה אומר מידי: "רק רציתי לשאול האם הכל בסדר, והאם הילדים כולם מרוצים?" - ואז, במקרה הטוב היה זנדל משיב "כן, הכל בסדר!" ומשלח אותו בטפיחה אדירה על הגב. במקרה הפחות טוב, היה זנדל אומר: "ממש לא! חסרים לילדים כריות! ושמיכות! לך תדאג להם..." ואז גריגורי ומשרתיו היו צריכים להתרוצץ ברחבי הכפר להשיג לילדים את כל מחסורם.

...

אסיפת הצוות במרפסת הקומה העליונה

המקומית. כשלתע הוא הרגיש את אותה יד כבידה מונחת על שכמו. זונדל.

"כן... מה עכשו אתה רוצה?" הוא מיהר לשאול.

זונדל לא הכביר מילים. הוא הוציא שקית כבדה מתרמילו והגיש לידי גריגורי. "מאה וחמישים רובל כסף". הוא אמר בלחש. "דמי אירוח". סיים, ופנה לכיוון המרכבות.

פניו של גריגורי אורו באחת. הסכום היה גבוה מכל חלום! הוא רץ אחרי זונדל.

- "תשמעו!"

- "כן?" הסתובב זונדל בהשתאות. מה רוצה הגוי לומר לו?

"אני חייב לומר לך משהו". התנשם גריגורי. "אתם היהודים אמנם לא רוצחים, כמונו. אבל אתם בהחלט יודעים להוציא את הנשמה..." ■

המשך יבוא...

על הילדים בכפר בילקורי, כשסטיפן - בנו הצעיר של גריגורי, נופף במכתב שהגיע עבור זונדל.

זונדל עיין בו, ופניו אורו. "יש מקום!" הוא צהל. "יש מקום מיוחד עבורנו!" והוא פצח בריקוד ספונטני עם מי שהזדמן לאיזור.

פאלע הקריא את המכתב באסיפה. "לידידנו עוז ר' זונדל. הננו לבשרו טוב, הנה מקום איתנו וניצבתם שם אצל הצורים וגלי הים. בכפר גלימקי, בואכה פלך פולטובה, מוכן ומזומן עבורכם עד יעבור זעם. מהדורש שלומו ומכבדו, זרח שמעון הורוויץ, גרוסנא".

הבשורה פשטה חיש קל באכסניה, ורווח והצלה עמדו לשדצים. חזנסקי ציוה להעביר קול באכסניה, וכולם מיהרו לחדרים לארוז את חפצשיהם.

התארגנות, מסדר קצר (שנוצל על ידי העגלונים להוצאת הסוסים מהארווה ומשיחת גלגלי המרכבות), כמה מילות ברכה - והילדים טיפסו על שמונת המרכבות. כפר גלימקי, נוסעים!

אחרון הילדים עלה על המרכבה, וגריגורי עמד במקומו, כשפיו לא פוסק מלקצוף ולגדף בשפה

4 המשך מעמ' 4

רחוקות, וצריכים לשלוח שליחים לאותם ארצות לבדוק את מקורות הייצור... כל זה מצריך זמן רב וכסף רב.

"לכן, חשוב מאוד להקפיד לרכוש דווקא את המוצרים מאותם ועדים מפורסמים. לועדים קטנים יותר קשה עד בלתי אפשרי לברר את הכשרות של כל רכיב ורכיב במוצר!"

דור הנהן בראשו. הוא הבין את הסבריו של אבא. גם לי היו הדברים מסודרים כעת בראש, יותר מאשר לפני כן. ואצלך...?

בן דודך ברל'ה, קריית איילון

מנתבים מקריית איילון

בכיסו. אבל הוא רצה להבין.

אבא התיישב על מיטת הנוער, מזיז משם בעדינות את הבריסטולים הגזורים. הוא התחיל להסביר, באורך רוח ובסבלנות מרובה:

"פעם, הכל היה פשוט יותר. הלחם היה נאפה בבית, הירקות היו נקטפים מגינת החצר, וכן הלאה. היו צריכים לקיים בגידולי הקרקע את מצוות התלויות בארץ - ערלה, תרומות ומעשרות, ולא לערב בשר בחלב, ולהקפיד על שחיטת בשר והכשרתו כדן.

"היום, סיפור הכשרות מסובך הרבה יותר. בכל כיכר לחם פשוטה ישנם רכיבים מרכיבים שונים, המגיעים ממקורות שונים מהצומח ומהחיץ. רכיבים אלו מיוצרים לעיתים בארצות

בפעם השלישית

ההרשמה
בעיצומה!

קעמפ גן ישראל "צעירי השלוחים"
יתקיים בכפר הנוער המפואר 'כפר-גלים',
בין התאריכים י"ב - כ"ג מנחם-אב.
לפרטים נוספים והרשמה: 0722-770153

הזדרזו להרשם - מספר המקומות מוגבל!